

in obstalo. V torek, 21. jan., smo njeno truplo zagrnili z zemljo ob navzočnosti mnogobrojne občinstva, posebno mater članic Marijine družbe za žene, ki so spremile svojo tovarišico na zadnji poti. Naj v miru počiva! Rodbini izrekamo naše sočutje!

Smrt je kosila pri Sv. Križu pri Rog. Slatini. Smrti kosil. Dne 25. t. m. smo pokopali na en dan kar tri osebe, in sicer: Bele Marijo, prevzitarico iz Nimnega, Hrepevnik Janeza, pos. sina iz Nezbiš. Še isti dan se je ustavila smrt pri starem Cverlinu Lovrencu pri Sv. Trojici. Slednji je bil mnogo let cerkovnik na Rodnah. Naj počiva v miru.

Dva tipa preminula pri Sv. Ruperta nad Laškim. Prava mučenica je bila Hercog. Marija, p. d. Starčeva, ki je 16. jan. doživel: celih 9 mesecev je bila ta dobra mati prikovana na bolniško posteljo, kjer je morala prenašati nepopisne bolečine, povzročene po revmatizmu. Samo njena globoka vera in zaupanje v Boga ji je dala moč, da je svoje veliko trpljenje voljno prenašala. Veliko število sorodnikov, sosedov in znancev je rajno mater spremlilo na njeni zadnji zemeljski poti. Blaga mati, počivaj v Gospodu! Dne 15. jan. pa je na Javorniku umrl Jožef Starkel, p. d. Langerjev. Bil je na svetu ubogi Lazar, pa je zdaj bogat pri Bogu. Bog ti da j sladek odpočitek v večnosti!

Najstarejši faran umrl pri Sv. Miklavžu nad Laškim. V ponedeljek, dne 20. januarja, je umrl na Koncu najstarejši človek v naši župniji. Se-

lič Anton, po domače stari Jake. Rojen je bil 17. januarja 1852, je torej izpolnil 89 let. Do letošnje hude zime je še skoro vsako nedeljo prišel pol ure daleč k službi božji. En sin je padel v vojni, a dva sta na bolezni, ki sta jo dobila v

vojni, umrla doma, med temi tudi tisti, ki je bil gospodar doma. Ker so pomrli tudi vnuki, otroci sina gospodarja, je tako blagi starček živel pri tujih ljudeh. Vladalo pa je v hiši pravo, mirno in zgledno življenje. Svetila mu večna luč!

Dopisi

Slovenjgraški okraj

Razbor pri Slovenjem Gradcu. Kakor drugod ob meji, smo tudi pri nas priredili šolsko božičnico na imendan našega g. župnika Obiaka Antona, to je 17. jan. Pri tej priliki je bilo obdarovanih več fantov in deklet šolarjev z obleko in spodnjim perilom, kakor s čevlji in s šolskimi potrebščinami, tako da ni noben šolar odšel praznih rok domov. Slovesnost je bila tem lepša, ker so bili navzoči številni starši otrok, kateri so pogumno nastopali pri deklamacijah božične igre in pevskih točkah, za kar gre zahvala tukajšnjim učiteljem in šolskemu odboru, ki se veliko trudijo za povzdig šolstva. Zahvaljujejo se pa vsi obdarovani številnim darovalcem, trgovcem in tverkam v Slovenj Gradcu za lepa darila. Posebna zahvala gre gosp. Skubecu Rihardu, veleposesniku na Urškinem dvoru, ki je poslal lepo darilo v denarju. Poklonili smo se tudi spominu blagopokojnega voditelja dr. Korošca, velikega prijatelja šolske mladine.

Dravska dolina

Selnica ob Dravi. Dne 19. januarja se je vrnil pri nas kmetijskостrokovni tečaj, na katerem so predavali gg.: okrajni kmetijski referent Filipič o svinjereji, inž. Adamič in inž. Šturm pa o sadjarstvu. Nadaljevanje tečaja se je vrnilo obenem z občnim zborom krajevne KZ v petek, 24. januarja, ob oblihi udeležbi kmečkega prebivalstva, predvsem posestnikov-gospodarjev iz zelo obširne občine, kar je vsekakor zelo hvalevredno. Predaval je g. referent o svinjereji, okrajni živinozdravnik g. Zemljič o kužnih boleznih, g. inž. Adamič pa je predaval o pomenu združništva kot uvod v občni zbor KZ namesto slučajno zadržanega bivšega poslanca g. Špindlerja. Zelo razveselivo je dejstvo, da se tudi začnejo kmečki ljudje bolj zanimati za svojo strokovno organizacijo, kar so pač predvsem povod sedanji hudi časi, ker pač uvidijo, da od nikoder drugje ne morejo pričakovati pomoči kakor v lastni organizaciji, katera bo res zastopala samo njihove koristi, ter da se tako strnjene postavimo v bran vsemu, kar je proti našim načelom in življenjskim pravicam. Kmetje, prav je tako, le trdno se oklenimo svoje organizacije in naj med nami vlada sloga, da bomo tako imeli tudi mi več vpliva na javno življenje.

Pohorje

Sv. Lovrenc na Pohorju. Zadnji dve nedelji so bile pri nas podvezne smučarske tekme mariborske ZFO. Odlično je sodeloval tudi domači Fantovski odsek. Pri patrolnem teku si je letos že drugič pridobil prehodni pokal mariborskega

župana dr. Juvana. Tekmovale so tudi mladenke domačega Dekl. krožka. 16. januarja se je vrnil v tukajšnjem Društvenem domu tečaj Katoliške akcije za kmečka dekleta. Vodila ga je gđ. katehistinja z Betnave. Tečaja so se poleg domačih deklet udeležila še dekleta iz Pušcave in iz Sv. Ožbalta. Potrebni so taki tečaji za našo mrzlo Dravsko dolino, da bi se vsaj malo razgibala. Tako smo hladni tu ob Dravi in za kaj verskega tako malo dovzetni. — V domu se je pred kratkim uprizorila pretresljiva igra »Svetišče gorje«. Za Svečnico pa pripravi igralna družina Kmečkega bralnega društva veseloligro, polno smešnih prizorov »V mlino za potokom«. Kdor se hoče nasmejati, naj pride. Prijatelji vabljeni!

Radvanje pri Mariboru. V nedeljo, dne 26. januarja, se je vrnil občni zbor našega Prosvetnega društva, ki je pričal o smotrnem in požrtvovalnem ter zelo plodonosnem delovanju te velevažne prosvetne organizacije. Predsednik Prosvetne zveze rektor dr. Hohnjec je izpregovoril spominke besede v proslavo dela in veličine rajnega slovenskega voditelja dr. Korošca. Hkrati je raztolmačil potrebo in pomen krščanske in slovenske narodne prosvete, zlasti za našo narodno in državno mejo. Izvoljen odbor, ki mu načeluje vrtnar Kranjc in mu tajnikuje g. kaplan Duh, bo začelo delo z verno in uspehom nadaljeval.

Reka pri Hočah. Lepo in krasno uspelo božičnico šolskih otrok je priredilo šolsko upravitelstvo v Reki pri Hočah dne 19. jan. 1941 ter ob tej priliki obdarovalo nad 200 otrok. Bilo je razdeljenih 35 parov izvrstnih čevljev v vrednosti nad

OBJAVA GLEDE KNJIŽNIH NAGRAD

Vsem, ki so naročili Cirilovo knjižnico ali pa še mislijo isto naročiti, sporočamo, da smo na prošnje mnogih naročnikov podaljšali rok za žrebanje do zadnjega marca, češ da morajo sedaj za novo leto plačevati predvsem naročnino za razne liste.

Istčasno vabimo vse zasebnike kakor tudi društva, ki imajo svoje knjižnice, da si naj nabavi knjige iz Cirilove knjižnice. Kdor nima seznama, naj piše ponj Tiskarni sv. Cirila v Maribor. Tam dobite tudi pogoje za žrebanje.

Knjige lahko kupite tudi v vseh naših podružnicah v Mariboru, Ptuj in Trbovljah.

Tiskarna sv. Cirila.

Zemljevid k bojem v severni Afriki

Ljudje bivajo v ceveh. Januš Golec:

O starogrškem modrijanu Diogenu je znano, da je živel v sodu. A da živi kar celo mesto v lončenih ceveh, pa spada že k čudovitostim naše dobe. V Medeninu, to je v južnotunezijskem mestu v severnoafriški puščavi, kjer sonce podnevi vse neusmiljeno požge in kjer ponoči ni nobenega kuriva zoper precejšen mraz, si puščavski prebivalci narejajo dolge cevi iz ilovnate lončevine, ki ležijo večkrat druga vrh druge v več nadstropjih. Svetlobni predeli, ki segajo od najvišjega nadstropja do tal, omogočajo ljudem, da se morejo pregibati v notranjosti cevi. V tem mestu iz cevi, ki je bilo znano po legi že Rimljanom, živi krog 5000 prebivalcev, ki so v večnem boju z mučnim pomanj-

Januš Golec:

Hči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

Utrdbe, orožje in strelivo nikakor ni vse, da poveljnik odpodi ali se ubrani napadalca. Glavno za napad in obrambo je in bo ostal dobro izvežban vojak.

Kake stalne večje posadke Maribor ni premogel, ker je bil premajhen in bi ga bilo vojaštvo preveč stalo. Za prvo silo je imel poveljnik mesta nekaj mož pri rokah in tudi oba gradova sta bila zasedena od oboroženih landsknehtov.

Kakor hitro pa je pretila mestu resnejša nevarnost, je bila naloga mestnega poveljnika, da je oskrbel izvežbano posadko in si zagotovil pomoč od zunaj. Poveljnik Wildenrainer je imel desno roko pri novačenju in vežbanju brambovcev v osebi mestnega stražmojstra Kajetana Hercoga. Omenili smo že, da je bival pribočnik mestnega poveljnika v najbolj visokem stolpu, od koder je imel razgled po utrdbah in okolici. Kajetan Hercog je bil v letih dvojne oblege Maribora znana in spoštovana osebnost, ki je lahko nadomeščala poveljnika povsod radi poznanja razmer. Mariborčani mu niti niso, da

ga je rad cikal v mirnih časih, a je bil na mestu, če je opazil s stražnega stolpa sovražnika.

Zavrnjena snubitev

V zimi 1531/32 se je pojavil nenadoma v Mariboru graničarski stotnik Pero Čatorič z 20 uskoškimi jezdec kot spremljevalci. Javil se je pri pobratimu Kristofu, kateri ga je vzel na stan, njegovo konjenico pa je porazdelil na hleve premožnejših meščanov. Pero je prinesel mestnemu poveljniku ustmeno ponudbo svojih sorojakov, da bi jih bilo pripravljenih kakih pet sto stopiti med branilce Maribora proti preskrbi in dobri denarni nagradi. Gospod Kristof je bil mnenja, da je za tako izdatno pomoč potreben pristanek deželnihi stanov v Gradcu. Ti morajo sklepati o vojaški soldnini, ker neznatno mariborsko mesto bi samo težko zmoglo v več mesecev segajoče vzdrževanje v prehrani ter plačilu. Uskok je bil zadovoljen z zavlačevalnim odgovorom, saj se mu ni mudilo nikamor in obdravski Maribor je bil nekaj drugega kakor dolgočasna in do golih kosti oplenjena turška granica.

Mariborčani so videli uskoke prvič. Že po par dneh so se čudili, da branijo ti ljudje Hrvatsko ter Slovenijo pred Turčini, s katerimi so v marsičem izenačeni.

Stotnik Pero se je izkazal vrednega poveljnika soderge, katera se vsiljuje med štajerske brambovce. Par dni bivanja pod gostoljubno streho gospoda Kristofa je od-

9500 din, nadalje večje število oblek, mnogo perila, nogavic, sol. potrebščin, čokolade itd. Vsa božičnica je cenjena na približno 12.000 din. Vsi obdarovani otroci so dobili obleke in perilo že izgotovljeno po meri. Da je božičnica tako lepo uspela, se šolski upravitelj pristrčno zahvaljuje vsem dobrotnikom, ki so v denarju ali blagu prispevali po svoji moči in volji. Saj je nešteto otrok, ki morajo pozimi in poleti, ob lepem in slabem vremenu premagati celo 10 km dolgo pot v šolo, in to po zelo težavnem gorskem terenu. Največ uvidevnosti in največ socialnega čuta je pokazal sreski načelnik g. Elletz, prispeval je veliko vsoto in nam pomagal nakupiti odlične čevlje po izdatno nizki ceni. Nadalje je prispeval 1000 din g. Lebe Josip iz Reke, tovarna za impregniranje lesa Guido Rütgers iz Hoč 500 din, upravnica občina Hoče 300 din, uprava Dobra »Rogoza« 250 din, tovarna Sana obilo čokolade, po 100 din so darovali prevzvišeni gospod dr. Ivan Tomazič, knezoškof lavantinski, Kmečka hranilnica in posojilnica, Domadenik Jožef, Hausampaher, Vretzl Bogomir iz Hoč, Petek in Bezjak iz Frama ter nad 100 drugih dobrotnikov, ki so prispevali od 10—70 din ali v raznem blagu za obleke in perilo. Zelo lepo gesto so pokazali razni trgovci iz Maribora in okolice, za njimi niso zaostajali ne tovarnarji niti razni odvetniki in zdravniki ter naše planinske postojanke in domačini. Nebeški Oče naj bo vaš plačnik.

Slovenjebistriški okraj

Sp. Polskava. Čitalnica Kmečke zveze v Sp. Polskavi je zadnji čas nabavila lepo število knjig krasne vsebine od pisateljev: Sienkiewicz, Jurčić itd. Čitatelji, segajte po njih. Tudi za naprej so knjige že naročene.

Slov. Bistrica. Socialni odsek za zimsko pomoč v Slovenski Bistrici, ki se je ustanovil meseca novembra minulega leta, dela s polno paro, da izvrši nalogo, ki si jo je zadal ob svoji ustanovitvi. Poročati moramo, da so se častno odzvali prošnjam socialnega odseka za prispevek zimski pomoči vsi, ki imajo srce za trpečega brata.

Slovenske gorice

Jarenina pri Mariboru. Pri nas, kjer je bilo nekaj aredišče narodnega, prosvetnega, gospodarskega in političnega življenja v obmejnih Slov. goricah, se tudi v sedanjih težkih dobi gibljemo. Poleg raznih mladinskih in prosvetnih prireditev imamo tudi dobro delujočo krajevno organizacijo Jugoslovanske radikalne zajednice, kateri predseduje odlični naš župan Sparl. V nedeljo, 19. januarja, je organizacija sklicala sejo širšega odbora in zbora zaupnikov ter je povabila na sejo predsednika okrajne organizacije JRZ, bivšega poslanca žebota, da nam na seji poda zaupno poročilo o zunanji in notranji politiki. Prišli so vsi povabljeni odborniki in zaupniki. Predsednik Sparl je podal poročilo o delovanju. Uvodoma pa se je spomnil v lepih besedah prerano umrlega voditelja Slovenije dr. Korošca. Ravno v Jarenini sta dr. Korošec in blagopokojni poslanec Roškar polagala prve temelje za Kmečko zvezo in za organizacijo SLS. Navzoči moške in fantje so stoje poslušali predsednikove besede in zaklicali

umrlemu voditelju trikratni »Slava!«. — Nato se je potrdil stari odbor JRZ. Podžupan žebot iz Maribora nam je na vprašanje pojasnjeval sedanjí svetovni in notranji položaj po njegovi stari navadi tako po domače, da smo vsi lahko razumeli njegove besede, kako se suče vojna, da smo mi Jugoslovani in še posebej Slovenci, zaradi pametne politike naše stranke in naše vlade izvzeti iz krvave in strašne vojne, ki divja okrog nas in uničuje mlada življenja in ljudsko premoženje. Povedal nam je tudi, da ima pri tej spretni, za nas rešilni politiki glavno zaslugo umrli vodja dr. Korošec, katerega bomo strašno težko pogrešali. Po seji JRZ pa je bila na občini seja obč. prehranjevalnega urada in trgovcev radi porazdelitve živil. Hvala Bogu, da je koruza v letu 1940 dobro obrodila. Za letos se bomo pač morali zadovoljiti s koruznimi žganci in koruznim kruhom.

Sv. Jakob v Slov. goricah. V dneh 13. in 20. januarja je banska uprava priredila pri nas strokovni kmetijski tečaj. Reči moramo, da je bila udeležba zelo lepa, vendar pa je velika škoda, da se marsikateri tega tečaja ni udeležil, pa bi se ga sigurno, če bi vedel, kako zanimivo, praktično in poljudno so gg. kmetijski referenti razlagali vse panoge kmetijstva. Naše žene in dekleta je predvsem zanimalo prelepo in nadvse poljudno predavanje o svinjereji, naše gospodarje pa razprava o različnih kužnih boleznih, o sadjereji, o oskrbovanju novih vinogradnih nasadov. Celo pri predavanju o gozdarstvu smo slišali veliko zanimivih in praktičnih reči. Hvaležni smo tudi g. Spindlerju, bivšemu poslancu, za njegovo v-podbudo za zadržanje in za vsa druga pojasnila. Gg. referenti naj bodo prepričani, da njihove velike žrtve niso bile brezuspešne. Želimo jih kmalu zopet slišati in upamo, da nas bo potem še več, ker bo vsak udeleženec in udeleženka poagital pri svojih sosedih in znanih.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Od 16. do 19. januarja so imeli naši mladeniči duhovne vaje, ki jih je vodil misijonar g. dr. Jože Gracar iz Grobelj pri Domžalah. Vsak dan so imeli dve pridigi. Skupnega sv. obhajila se je udeležilo 150 mladeničev. Naj Bog blagoslovi lepe nauke misijonarjeve! — Imamo seveda še več fantov, toda mrzleki so ostali doma. Vam pa vsa čast, ki ste se udeležili duhovnih vaj! — Na Svečnico bo imela naša sadjarska in vrtnarska podružnica svoj občni zbor po rani službi božji v šoli. Na dnevnem redu je tudi poučni govor o sadjarstvu. Udje in vsi sadjarji, udeležite se ga!

Sv. Anton v Slov. goricah. Prosvetno društvo vprizori na Svečnico po večernicah v društvenem domu tridejanko »Pri Hrastovih«, na katero se vabijo vsi domačini in sosedje. Sodeluje domači pevski zbor in domača godba.

Ptujsko polje

Ptujska gora. Obilo smehe in zabave vam bo nudila na Svečnico popoldne po večernicah v šoli na Ptujski gori lepa veseloigra »Nevesta iz Amerike« od J. Mlakarja. Ker bo obisk kakor navadno velik, si poskrbite vstopnice že vnaprej.

Sv. Marjeta niže Ptuj. Šola je na boštjarsko nedeljo, ko je malo farno prošenje, priredila roditeljski sestanek. Obisk je bil lep, govora

g. šol. upravitelja in g. kateheta tudi. Le uspeh pouka najbrže ne bo tak kot bi bilo želeli. Ljudje so pač dostikrat že s tem zadovoljni, ako slišijo lepo besedo, a kar je glavno, da bi sami pri sebi kaj ukrenili, to se jim pa marsikdaj zdi pretežavno. Toda ravno izvedba dobrih načrtov je krona uspeha. — Konjerejci na spodnjem Ptujskem polju so dobili za svoje plemenske kobile v svojem okolišu točasno najlepšega medžimurskega plemenskega žrebca. Kupil si ga je znani oskrbnik banovinskih žrebcev g. Jože Rižnar iz Gajevc. Imel je velike težave, preden je dobil od hrvaških oblasti dovoljenje za odgon žrebca, ki mu je bila cena 18.000 din. Novemu lastniku dragocenega konja želimo, da bi imel z njim dosti veselja in koristi, a konjerejci pa da bi širrom Ptujkega polja in sosednjega dela Slovenskih goric zredili od tega žrebca mnogo lepih žrebet.

Sv. Marko. Na Svečnico po večernicah priredi naša mladina, organizirana v naših prosvetnih društvih, krasno narodno igro s petjem »Divji lovec«. Prijatelji naše mladine ste vabljeni!

Halozze

Sv. Barbara v Halozah. Preteklo nedeljo je imela tukajšnja Sadjarska podružnica svoj redni občni zbor. Udeležba je še bila precej zadovoljiva, pristopili so vsi navzoči nazaj in ostali zvesti naši sadjarski organizaciji. Kateri pa še niste ta dan bili navzoči, imate še priliko, da se vpišete za člane in plačate članarino. Če ne morete vsega naenkrat plačati, lahko do aprila na obroke, ker boste rabili Sadjarsko podružnico med letom večkrat, razen tega pa sprejemate celo leto društveno glasilo »Sadjar in vrtnar«. Letos vinogradniki zelo slutijo, da je vinska trta pozabila v ledenem oklepu. Doslej smo imeli v novem letu samo še enega malega mrljca v župnji. Regulacija potoka se bo tudi kmalu pričela, kakor hitro bo mogoče in se že v ta namen vršijo merjenja. Posestniki že odstranjujejo drevesa ob potoku v svrhu lažjega merjenja, ki ga vrši banovinski inženir, ki nadzoruje tudi vsa dela.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. V našem okraju se je že pojavilo nekaj primerov nalezljive ohromelosti svinj. Bolezen je zelo huda in doslej še niso iznašli primerne sredstva, s katerim bi se lahko bolezen preprečila.

Bogojina. V teku časa smo brali v »Slov. gospodarju« mnogo poročil, kako se je v raznih krajih Slovenije počastil spomin na pokojnega voditelja slovenskega naroda g. dr. Antona Korošca. Zato si tudi mi Bogojinčani štejemo v čast, dati v javnost, na kakšen način se je pri nas počastil spomin velikega pokojnika. Pri nas je ta spomin počastil Fantovski odsek s tem, da je sklical v nedeljo žalni sestanek in ob udeležbi vsega članstva FO in Prosvetnega društva se je na sestanku med drugim podal tudi življenjepis ter vse podrobnosti o smrti g. dr. A. Korošca. V ponedeljek smo se pa polnoštevno udeležili sv. maše, zadušnice. Druge sv. maše zadušnice, ki je bila v tork, se je ponovno udeležilo vse članstvo naših organizacij, ki se pogreba ni moglo udeležiti, vsa šolska

prl) hišnemu gospodarju in Kunigundi oči. Prepričala sta se, da se je priklatil brat Pero v mesto z nekoliko drugimi nameni, kakor jih je hlinil v vstopom med branilce.

Divjaški uskok je imel oči za presojo ženske lepote ter privlačnosti. Kaj je bilo bolj na dlani nego dejstvo, da si je hotel po graničarski navadi osvojiti Kunigundo za vsako ceno. V vlogi graničarskega snubca je poznal dvojce: predaj se mi z dušo in telesom, nagradim te s turškim zlatom in postavim, kjer koli si izbereš, grad, v katerem boš neomejena gospodarica nad imetjem in življenjem v službovanje izročene uskoške kompanije. Pero ni bil oboževatelj, kateri bi si skušal deklisko srce nakloniti s pristranskimi pogledi, nasmehom, z ubiranjem strun in pesmijo pod oknom, z občudovanjem vzbujajočim pripovedovanjem vojaških doživljajev; zahteval je popolno predajo na prvi pogled in če bi se oče Krištof protivil, pobeg v skrita uskoška zatočišča, kamor ne sega roka pravice. Kaj je bilo njemu mar, da je bil sam priča zaroke Kunigunde z Janezom v Vrhovem dolu! Njemu je bilo v ženskem vprašanju merilo in vodilo: kdor prej pride, prej melje. Sedaj je bil on v Mariboru in vrag po onem, kateri bi jo rad za ženo bogznaj kdaj. Meščanska Kunigunda mu je bila pogodu ženska in zakaj bi ne postala življenjska družica uskoku, kateri ji bo nasul na pot zlatnikov na mernike in jo čuval, da je noben moški niti pogledati ne bo upal, kaj šele, da bi se je dotaknil, ali jo celo žalil ter ogrožal!

Tako se je glasilo razkritje uskoške ljubezni nežni, ljubki, rahločutni, pobožni in z obljubo zaročne zvestobe vezani Kunigundi, edinki mariborskega mestnega sodnika. Stotniku sta se pobesila oba konca črnih mustač preko brade, ko ga je Kunigunda v odgovor na snubitev sunila od sebe, skočila iz sobe za goste v kuhinjo ter stekla od tam na dvorišče med služinčad.

Dejanski odgovor s sunkom in pobegom je razumel podivjani uskok. Ženitvena ponudba in temeljita zavrnitev sta se odigrali tako naglo in nepričakovano, da sta bili trenutno preveč za graničarja Čatoriča. Še tako močan udarec turške sablje po čeladi bi ga ne bil tako omamil, kakor ga je sunek dekliske roke. Trajalo je nekaj časa, preden se je zbral in uganil, da je zaenkrat nasilno ugrabljenje predrznice nemogoče. S koncema mustač je zamigal, zarežal po pasje, zaškripal z zobmi, pljunil na tla in si dal duška v vzdihu:

»Majko ti tvojo! Tisoč vragov me naj raznese v sončni prah, če ne boš moja, a ne v gradu, pač pa v uskoškem brlogu!«

Uskoško maščevanje

Oče Krištof je takoj zvedel, kaj se je odigralo med njegovo edinko in uskoškim snubcem. Odobril je junaški in edino pametni postopek hčerke, katere vendar ni vzgojil za uskoškega tolovaja, ampak za poštenega, če že ne bogatega in imenitnega moža.

kanjem vode, saj nudi pomladanski dež le prav malo odvisne vode. Ta se zbira v edinem vodnjaku tega čudovitega mesta na robu skrajnih življenjskih možnosti!

Netopirji so pomagali odkriti čudo podzemlja. V Novi Mehiki (Zedinjene države) so začeli na novo raziskovati ogromne podzemeljske jame, ki so bile znane že nekaj časa. Preuredili jih hočejo v veliko turistično privlačnost. Te »Caribadske jame«, kakor jih imenujejo, je odkril že l. 1902. neki cowboy (pastir), ki je jahal skozi deželo. Iz velike skalne razpoke je vzel pred njegovimi očmi ogromna jata netopirjev, ki je bila videti v nesigurni svetlobi zahajajočega dne kakor velik, proti nebu dvigajoč se steber dima.